

گردشگری

بازدید ۵ میلیون خارجی
از جاذبه‌های ایران

سازمان جهانی گردشگری از رشد ۴۲ درصدی ورود گردشگران خارجی به ایران در ۱۱ ماهه ۲۰۲۳ خبر داد و اعلام کرد بیش از ۵ میلیون گردشگر خارجی در این دوره از ایران بازدید کرده‌اند. به گزارش «ایران اقتصادی»، سازمان جهانی گردشگری وابسته به سازمان ملل در گزارشی از رونق صنعت گردشگری در ایران طی سال ۲۰۲۳ خبر داده است. براساس آمار این نهاد بین‌المللی ورود گردشگران خارجی به ایران طی ماه‌های ژانویه تا نوامبر سال ۲۰۲۳ یا رشد ۴۲ درصدی نسبت به مدت مشابه سال قبل مواجه شده است. در ۱۱ ماهه سال ۲۰۲۲ بالغ بر ۳ میلیون و ۷۴۰ هزار گردشگر خارجی از ایران دیدن کرده بودند اما در مدت مشابه سال ۲۰۲۳ جمعیت گردشگران خارجی که به ایران سفر کردند ۵ میلیون و ۳۲۰ هزار نفر افزایش یافته است. رشد ۴۲ درصدی ورود گردشگران خارجی به ایران از ابتدای ۲۰۲۳ در حالی است که طی سال قبل از آن نیز صنعت گردشگری ایران پس از شیوع کرونا احیا شده و رشد بیش از ۴ برابری ورود گردشگران به ایران را تجربه کرده بود. در سال ۲۰۲۱ تنها ۸۸۰ هزار گردشگر خارجی به ایران سفر کرده بودند که این رقم در سال ۲۰۲۲ به ۴ میلیون و ۱۱۰ هزار نفر افزایش یافته بود.

امریکا

اقتصاد امریکا به سمت فاجعه می‌رود

مدیرعامل جی پی مورگان اظهار کرد اقتصاد ایالات متحده به سمت فاجعه پیش می‌رود زیرا بدهی‌های ملی عظیم این کشور همچنان در حال افزایش است. به گزارش «ایران اقتصادی»، به گفته مدیر اجرایی بزرگترین بانک کشور امریکا، جیمی دیمون این وضعیت باید به فوریت توسط دولت قبل از ایجاد بحران اقتصادی بزرگ رسیدگی شود. بدهی فدرال دولت ایالات متحده برای اولین بار در تاریخ در پایان ماه دسامبر ۲۰۲۳ به ۳۴ تریلیون دلار رسید و اکنون برای یک خانواده امریکایی سه نفره به طور متوسط حدود ۱۰۲ هزار دلار است که فقط در سال ۲۰۲۳، بیش از چهار تریلیون دلار رشد داشته است.

● کل بدهی عمومی ایالات متحده تقریباً معادل اقتصادهای چین، آلمان، ژاپن، هند و بریتانیاست که بنیاد پیتر جی. پیترسون، گروه سیاست مالی غیرحزبی در نیویورک به آن اشاره کرده است. اوایل این هفته، وزیر خزانه‌داری ایالات متحده، جانت یلن گفت که سطح مطلق بدهی عمومی ایالات متحده به نظر «عددی ترسناک» است.

وی بیان کرد، تاکنون بدهی عمومی کاملاً قابل مدیریت بوده است و خواستار اقداماتی برای اطمینان از کاهش کسری بودجه و باقی ماندن در سطوح قابل مدیریت شد. طبق گزارش ایستا به نقل از بیزنس، مبلغ هنگفت شامل بدهی دولت فدرال به طلبکاران، از جمله افرادی مانند شهروندان و سرمایه‌گذاران خارجی همچون ایالت‌ها یا جوهه بزرگ است. واشنگتن به وام گرفتن برای پوشش کسری بودجه با قدمت بیش از ۲۰ سال ادامه می‌دهد.

تجارت بین‌الملل

تجارت جهانی با اختلال در کانال سوئز سقوط می‌کند؟

کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل متحد (UNCTAD) اعلام کرد حمل و نقل از طریق کانال سوئز طی ۲ ماه پس از درگیری‌ها در دریای سرخ که شرکت‌های کشتیرانی را مجبور به تغییر مسیر محموله‌ها کرده، ۴۵ درصد کاهش یافته است. به گزارش «ایران اقتصادی»، رئیس لجستیک تجاری در کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل متحد یا آنتکتا، یان هافمن هشدار داد در حال حاضر هزینه‌های حمل و نقل افزایش یافته و هزینه‌های انرژی و مواد غذایی تحت تأثیر قرار گرفته است و این موارد خطرات تورم را افزایش می‌دهند. وی اظهار کرد: ما بسیار نگران و شاهد تأخیر، هزینه‌های بالاتر، انتشار گازهای گلخانه‌ای بیشتر هستیم. بازیگران اصلی صنعت کشتیرانی به طور موقت استفاده از کانال سوئز را متوقف کرده‌اند؛ مسیر تجارت دریایی مهم که دریای مدیترانه را به دریای سرخ وصل می‌کند و مسیر دریایی حیاتی برای انتقال انرژی و بار بین آسیا و اروپاست.

بر اساس گزارش کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل متحد، از ابتدای ماه دسامبر ۳۹ درصد کشتی کمتری از کانال عبور کرده که باعث کاهش ۴۵ درصدی در تناژ بار شده و به‌طور قابل توجهی مسیرهای تجاری دریایی را که قبلاً تحت فشار قرار گرفته بودند، مختل کرده است. هافمن هشدار داد تعدادی از مسیرهای تجاری مهم جهانی نه تنها به دلیل حملات در دریای سرخ، بلکه به دلیل درگیری اوکراین و سطح پایین آب در کانال پاناما با مشکلاتی مواجه هستند. وی می‌گوید واقعاً راه نجات تجارت جهانی، حمل و نقل دریایی است. این اختلالات بر آسیب‌پذیری آنها در برابر ژئوپلیتیک، تنش‌ها و تغییرات آب و هوایی تأکید می‌کند. طبق گزارش ایستا، بیزنس نوشت، کانال سوئز تا ۱۵ درصد تجارت جهانی و حدود ۲۰ درصد از ترافیک کانتینری را مدیریت می‌کند و ترانزیت کشتی‌های کانتینری از طریق کانال ۶۷ درصد نسبت به سال گذشته کاهش یافته و طبق اعلام کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل متحد، بیشترین تأثیر بر گاز طبیعی مایع بوده زیرا از ۱۶ ژانویه به‌طور کلی عبور محموله‌ها از طریق مسیر تجاری کلیدی متوقف شده است.

درحالی که تولید نفت چین را در این ۳۰ سال در نظر بگیریم بیش از ۵۰ میلیارد بشکه نفت تولید کرده و لذا این آمار همخوانی با ارقام اعلامی ندارد.

یا برای روسیه ۸۰ میلیارد بشکه ذخیره تخمین زده می‌شود و باتوجه به تولید روسیه باید ذخایر این کشور صفر می‌شد بنابراین آمار دقیق نیست. طبق آمار ذخایر ما ۱۹۸ میلیارد بشکه نفت اعلام شده حتی BP ذخایر کشور را ۲۰۸٫۶ میلیارد بشکه دزنظر گرفته است. از طرفی در ادوار مختلف ذخایر ما روز به روز بیشتر شد و آمار ذخایر ما در ادوار مختلف از ۱۲۰ میلیارد بشکه شروع شد و مرتباً افزایش پیدا کرد و به ۲۰۸ میلیارد بشکه در روز رسید. بنابراین این آمار غیرواقعی است. از طرفی نرخ تخلیه در مخازن دنیا متفاوت است.

مخزن به شما دیکته می‌کند که نرخ تخلیه چقدر باشد.

این نرخ تخلیه پارامتری است که بیانگر رابطه تولید یک مخزن با ذخیره آن است به بیانی دیگر نرخ تخلیه به ما می‌گوید چند درصد از ذخیره یک مخزن در سال، تخلیه می‌شود.

- وضعیت تولید در پارس جنوبی چگونه است؟

وابستگی کشور در تمامی عرصه‌ها به گاز بسیار زیاد است و ۷۰ درصد تولید گاز ما نیز به پارس جنوبی وصل است. قطعاً اگر در پارس جنوبی فشارافزایی نکنیم از سال ۱۴۰۵ در پارس جنوبی شاهد افت فشار خواهیم بود و اگر ادامه پیدا کند، تولید کنونی ۷۰۰ میلیون مترمکعبی ما بدون فشارافزایی به ۱۵۰ میلیون مترمکعب می‌رسد و اگر فشارافزایی نکنیم تولید گاز به ۳۵۰ میلیون مترمکعب وابستگی خود را به پارس جنوبی کاهش بدهیم و از گاز به عنوان یک محصول صادراتی استفاده کنیم. به علاوه با تزریق گاز به مخازن نفتی نیز می‌توانیم تولید نفت خود را افزایش دهیم.

- با توجه آنچه بررسی کردیم به این نکته رسیدیم که منابع انرژی کشور نامحدود نیست و هر زمان امکان دارد که به پایان برسد، جمع‌بندی صحبت‌های خود را در این گفت‌وگو بفرمایید.

منابع هیدروکربنی تجدیدناپذیرند و وابستگی کشور به این منابع برابر با ۹۸٫۶ درصد است. مهم‌ترین میادین نفتی در نیمه دوم عمر خود قراردارند

و برای دستیابی به یک برنامه تولید پایدار و صیانتی باید گزارش فنی تهیه شود و تولید به صورت دقیق و کارشناسی رفتار شود.

نکته دیگری که باید به آن توجه کنیم این است که به سمت تأمین ارز کشور از طریق فاصله گرفتن از خام‌فروشی برویم و به سمت زنجیره ارزش حرکت کنیم. همچنین باید زیرساخت‌های لازم برای انرژی‌های تجدیدپذیر را در کشور آماده کنیم و از آمارهای غیردقیق نیز دور کنیم. به علاوه

- چرا روسیه و عراق تولید جدی‌تری دارند؟

سؤال را این‌گونه پاسخ می‌دهم، به ما گفته می‌شود که چین ۳۰ میلیارد بشکه ذخیره نفت دارد درحالی که تولید این کشور ۴٫۲ میلیون بشکه در روز است.

از طرفی باوجود اینکه حدود ۱۰ درصد از گاز دنیا را تولید می‌کنیم اما بازمه با قطعی گاز صنایع روبه‌رو هستیم و در ایام پیک مصرف، صنایع و نیروگاه‌ها به جای گاز از سوخت‌های جایگزین استفاده می‌کنند، بنابراین ما انرژی کم تولید نمی‌کنیم از طرفی میزان مصرف انرژی ما در روز معادل ۶ میلیون بشکه نفت است

اقتصادی برمی‌خوریم. بنابراین باید از ورود افرادی که در این حوزه تخصصی ندارند پرهیز کنیم.

- آیا این استدلال درست است که به سبب تحریم‌ها ما توان تولید ۵٫۷ میلیون بشکه‌ای نفت را نداریم؟

تولید در نفت وابسته به مخازن است و باید نسبت به مخازن تصمیم گرفت.

بنابراین باید به ذخایر و مخازن و تاریخچه تولیدی آن منابع توجه کنیم و سپس به سمت برنامه تولید برویم.

درحال حاضر ۱۰ مخزن اصلی کشور در جنوب که ۷۵ درصد تولید نفت کشور را تشکیل می‌دهند، ۷۰ درصد از ذخایر خود را از دست داده‌اند و فقط ۳۰ درصد از ذخایر خود را دارند. بنابراین ذخیره را باید در نظر گرفت سپس به سمت تولید نفت رفت.

زمانی بود که تحریم نبودیم و همه شرکت‌های بزرگ مانند توتال و شل نیز در کشور حضور داشتند و برنامه آنها این بود که تولید نفت را ۱٫۳ میلیون بشکه نفت در روز افزایش دهند اما فقط به ده درصد برنامه رسیدند و بعد از قطعنامه ۵۹۸ هیچ‌وقت نتوانستیم بیش از ۴٫۲ میلیون بشکه نفت در روز تولید کنیم.

توان مخازن ما با توان اجرا فاصله دارد و این ربطی به تحریم ندارد.

- چرا روسیه و عراق تولید جدی‌تری دارند؟

سؤال را این‌گونه پاسخ می‌دهم، به ما گفته می‌شود که چین ۳۰ میلیارد بشکه ذخیره نفت دارد درحالی که تولید این کشور ۴٫۲ میلیون بشکه در روز است.

۱۰ درصد گاز جهان
در ایران تولید می‌شود

منابع هیدروکربنی تجدیدناپذیرند و وابستگی کشور به این منابع برابر با ۹۸٫۶ درصد است

گفت‌وگو

اقتصاد ایران از سال‌ها پیش وابستگی زیادی به درآمدهای نفتی دارد و هر وقت که پول نفت بیشتر به کشور سرازیر شود، رفاه مردم نیز بیشتر می‌شود.

چنانچه در دهه نود به واسطه کاهش فروش نفت، رفاه مردم عقبگرد کرد.

پس از خارج شدن امریکا از برجام تقریباً فروش نفت ایران از بالای ۲ میلیون بشکه به حدود ۳۰۰ هزار بشکه در روز سقوط کرد و دولت وقت نیز راه‌حلی برای خروج از مشکل پیش آمده، نداشت. حتی بیژن زنگنه، وزیر سابق نفت گفته بود: هر کس ۲۰۰ هزار بشکه نفت توانست بفروشد، او را جایگزین خود در وزارت نفت خواهم کرد. زنگنه همچنین ۲۸ خرداد ۹۸ در مجلس گفته بود: «امروز، هیچ نفتی نمی‌توانیم بفروشیم، حتی اگر بفروشیم، پولش را نمی‌توانیم بیاوریم.» از طرفی محمدباقر نوبخت رئیس وقت سازمان برنامه و بودجه، ۱۳ شهریور ۹۹ در نشست اعضای شورای توسعه و برنامه‌ریزی همدان گفته بود: شدیدترین مرحله، تحریم نفت در برابر غذا بود، اما الان در شرایطی هستیم که این بی‌انصاف‌ها و دژخیمان‌ها حتی برای غذا و دارو اجازه فروش یک قطره نفت را نمی‌دهند و اگر هم به فروش برسد، امکان تبادل مالی وجود ندارد.

آمارها نشان می‌دهد دولت سیزدهم با میانگین فروش ۳۰۰ هزار بشکه‌ای نفت در روز، دولت را در مرداد ماه سال ۱۴۰۰ (اگوست ۲۰۲۱) تحویل گرفت و آن را به حدود ۵۰۰ هزار بشکه تا پایان سال ۲۰۲۱ رساند.

این دولت توانست طبق آمار مؤسسات بین‌المللی میانگین فروش نفت ایران را تا پایان سال ۲۰۲۳ با افزایش ۹۰۰ هزار بشکه‌ای به حدود ۱٫۳ میلیون بشکه در روز برساند. طبق آمار اوپک نیز در مردادماه ۱۴۰۰ تولید نفت ایران برابر با ۲ میلیون و ۴۹۳ هزار بشکه بود که در آخرین گزارش اوپک، تولید نفت ایران به حدود ۳٫۲ میلیون بشکه در روز رسیده و در جایگاه سوم تولیدکنندگان اوپک قرار گرفته است.

طبق صحبت جواد اوجی وزیر نفت نیز تولید ایران تا پایان سال ۱۴۰۲ به حدود ۳٫۶ میلیون بشکه در روز خواهد رسید.

در راستای بررسی افزایش تولید نفت و گاز کشور با حسین نورالدین موسی کارشناس ارشد نفت مناطق نفت‌خیز جنوب گفت‌وگویی صورت گرفته که از نظراتان می‌گذرد:

- وضعیت تولید انرژی در کشور چگونه است؟

در دنیا ۱۱ میلیارد مترمکعب گاز تولید می‌شود و سهم ما در ایام پیک تولید یک میلیارد مترمکعب است. از طرفی باوجود اینکه حدود ۱۰ درصد از گاز دنیا را تولید می‌کنیم اما بازمه با قطعی گاز صنایع روبه‌رو هستیم و در ایام پیک مصرف، صنایع و نیروگاه‌ها به جای گاز از سوخت‌های جایگزین استفاده می‌کنند، بنابراین ما انرژی کم تولید نمی‌کنیم از طرفی میزان مصرف انرژی ما در روز معادل ۶ میلیون بشکه نفت است.

- سهم مشترکان خانگی در افزایش مصرف انرژی چقدر است؟

بدون تردید آخرین نقطه‌ای که باید از آن مطالبه کاهش مصرف را کرد، مردم هستند. نخست باید به سراغ صنایع عمده و نیروگاه‌ها و صنعت خودرو برویم و تا زمانی که امکانات لازم را در اختیار مردم قرار نداده‌ایم نمی‌توانیم مدعی شویم که مردم مقصرند.

درحال حاضر راندمان نیروگاه‌های ما پایین است و همچنین مصرف خودروهای ما نیز بالا بوده و باید با یک سیاست‌گذاری درست این مسیر اشتباه را اصلاح کنیم، لذا ما باید الگوی حکمرانی را با یک عزم ملی تغییر بدهیم تا مصرف انرژی در کشور به حالت متعادل برسد.

- این ادعا که تولید نفت کشور در پیش از پیروزی انقلاب

برش

توان تولید گاز در کشور چقدر است و چرا روسیه بیش از دو برابر ما گاز تولید می‌کند؟

ذخایر یکسان لزوماً تولید یکسان ندارند. وقتی می‌خواهیم خودمان را با روسیه مقایسه کنیم باید ببینیم آمار ذخایرش درست است یا خیر، و به فرض درست بودن، مدیریت مخزن آنها چگونه است. به علاوه اینکه آیا توان تولیدمان با حجم ذخایرمان قابل قبول هست؟ البته توجه کنید ما می‌توانیم در گاز حجم تولید خود را افزایش دهیم، البته بین آمار رسمی و بدنه کارشناسی متفاوت برای تعیین مقدار افزایش، اختلاف است. آمار رسمی می‌گوید، ما می‌توانیم به ۱٫۵۳۱ میلیارد مترمکعب برسیم و بدنه کارشناسی نیز اعتقاد دارند که ۱٫۳۵۰ میلیارد مترمکعب در روز نهایت توان ما برای تولید گاز است. اگر همه مخازن گازی را در مدار تولید بیاوریم، آن زمان می‌توانیم تولید کشور روسیه را با ایران مقایسه کنیم لذا باید توجه داشته باشیم که آیا ما تمام مخازن یا بخشی از میادین را وارد مدار کردیم.